

gaar ud fra Finantsaaret 1870—71, som gif nærmest forud for det første Toldlovforslag, saa have Afgifterne paa Forbrug og Produktion (Finantslovens § 5 Nr. 5) indbragt:

1870—71:	8,899,000 Rb.,	deraf Indførselstold	6,888,000 Rb.
1871—72:	9,411,000 —	—	7,391,000 —
1872—73:	9,846,000 —	—	7,748,000 —
1873—74:	10,400,000 —	—	8,233,000 —

Tilvæksten har saaledes i disse tre Aar været en halv Million Rigsdaler om Aaret, hvoraf den aldeles overveiende Del hidrører fra Indførselstolden. I indeværende Finantsaar tegner Tilvæksten til at blive endnu langt større, idet allerede de første 9 Maaneder af Finantsaaret have givet en Merindtægt af 815,000 Rb. i Sammenligning med de tilsvarende Maaneder af forrige Finantsaar. Indtægten af Forbrugsafgifterne vil herefter i indeværende Finantsaar overflige 11 Millioner Rigsdaler eller 22 Millioner Kroner.*) Om denne Stigning vil fortsætte sig i et lignende Forhold, kan selvfølgelig ikke forudses, og man maa paa et Omraade som dette altid til en vis Grad være forberedt paa Svingninger; men da de seneste Aars forsøgte Indførsel og Forbrug er gaaet haand i haand med en stærk Udviikling af Nationalvelstanden og en gennemgaaende Forbedring i Befolkningens Livsvilkaar, er der al Grund til at antage, at Toldindtægterne i det Mindste ville holde sig omtrent paa det Punkt, de nu have naaet, og snarere ville vedblive jævnt at stige. Men naar man blot forudsætter, at Tilstanden vil blive nogenledes konstant, vil det kunne forsvares indenfor en vis Grænse at foretage Nedsættelser i disse Afgifter uden at tilveiebringe Dækning af den derved paa-regnede Indtægtsnedgang, eftersom denne allerede forud er dækket ved den overordentlige Tilvæxt i Indtægten, og man vil da kunne se bort fra det Stridspunkt, der volder størst Bansknelighed, nemlig paa hvilken Maade Dækningen skal tilveiebringes.

At Indtægtsens betydelige Stigning berettiger til Nedsættelser, for hvilke det er usornødent at søge Dækning, har ogsaa Regjeringen erkjendt ved de to seneste Lovforslag om Told- og Skibsafgifterne, som have været Rigsdagen forelagte. Ved Toldlovforslaget af 1871 i Forbindelse med Lovforslagene om Brændvinsafgiften og Skibsafgiften gif Regjeringen ud fra, at Forhøielse og Nedsættelser skulde gaa lige op imod hverandre. Efter Lovforslaget af 1872 vilde derimod omtrent 300,000, efter Lovforslaget af 1873 omtrent 750,000 Rb. forblive udækkede.

Det i nærværende Samling indbragte private Lovforslag medfører efter den sædvanlige Beregningsmaade en Indtægtsnedgang af omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill. Rb eller 3 Mill. Kr., og det er bygget paa den Forudsætning, at Finanterne kunne taale en saadan Nedgang uden Dækning, fordi i alt Fald den væsentligste Del af Beløbet vil indvindes ved den forsøgte Indførsel, som Reformen antages at ville fremfalde. Der haves imidlertid ingen Sikkerhed for, at dette vil blive Tilfældet, om end Reformen efter al Sandsynlighed vil øve en Virkning i denne Retning, og det vilde derfor være for uovelig at lade et saa stort Beløb udækket. Derimod har Udvalget med Undtagelse af Scavenius dog ment at turde foreslaa en Indtægtsnedgang af 2 Millioner Kroner uden umiddelbar Dækning, navnlig i Betragtning af, at Regjeringen i forrige Samling foreslog udækkede Nedsættelser i Told- og Skibsafgifterne til et Beløb af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at Toldindtægterne siden den Tid ere stegne saa betydelig. Det foreliggende Lovforslag omhandler imidlertid blot Toldafgifterne, medens Regjeringen har bebudet et særligt Lovforslag om Skibsafgiften, hvorved denne vil blive nedsat med 250,000 Kr. Under Forudsætning af, at dette Forslag fremkommer, kunne da Toldafgifterne kun nedsættes med imellem 1,700,000 og 1,800,000 Kr. Fenger og Frederiksen dele vel flere af Scavenius's Betænkkeligheder herved, men have troet foreløbig at burde slutte sig til Mertallet, for at opnaa et Grundlag for Forhandlingen med Ministeren. For saa vidt der skulde næres Betænknelighed ved at lade saa store Nedsættelser indtræde allerede i næste Finantsaar, har man ment at kunne fjerne denne Betænknelighed ved at foreslaa Tiden for Lovens Ikrafttræden udsat til 1ste Oktober d. A., hvorved dens Virkning for næste Finantsaar vil blive væsentlig formindsket, og der tillige vil blive givet Administrationen den fornødne Frist til at forberede Lovens Gjemmemførelse.

Da der imidlertid er Udfigt til, at Toldindtægterne ikke blot ville holde sig paa det Punkt, de nu have naaet, men ville vedblive at stige, dels paa Grund af den Reform, som herved vil blive indført, dels paa Grund af Udviiklingens Fremskridt i det Hele, maa et M i n d r e t a l af Udvalget (S. Sjørgensen, G. Petersen, Lange og Rauber) holde paa, at der ved Siden af de Nedsættelser, som Finantsernes Tilstand for Tiden antages at til-

*) Ifølge Ministerialtidenden for 21de April d. A. have i Finantsaaret 1874—75 Toldindtægterne og de øvrige i Finantslovens § 5 under Nr. 5 opførte Indtægter med Fradrag af Godtgjørelser indbragt 22,876,607 Kroner eller 1,879,775 Kroner mere end i Finantsaaret 1873—74.